

Condoleanțe de la Julia H. Kakucs

Plecarea prietenei noastre, Marika Molnar Laszik, m-a întristat nespus. Regretul de a ne fi întâlnit atât de rar în viața noastră de adulți se amesteca cu recunoștința de a fi avut a prietenie atât de frumoasă.

Rândurile ei, care sunt postate în revista internațională a timișorenilor de pretutindeni, BJT, la rubrica Arta, Cărți, mă impresionează adânc. Reamintesc acum cele scrise de Marika după lansarea "Jurnalului unei emigrații":

A fost tot ce mi s-a întâmplat mai bun, mai frumos în ultimul timp.

Am trăit și retrăit un amalgam de sentimente și impresii pozitive la superlativul absolut.

Numai " un cititor de gânduri" le poate descifra și exprima.

Ajunsă acasă am început lecturarea cărții cu înfrigurare, cu respect, cu admirație, acumulând pe parcurs doze tot mai mari de nostalgie...

Mă simt atât de "mare" că fac parte din generația BJT care ne-a marcat tinerețea. Mă întorc să termin de citit cartea...

Marika Molnar Laszik